

[Bernhard Baunsgaard.]
 givere, og det gælder tilstedeværelsen af andre akademisk skolede eksperter. Så er det vel tilgiveligt, at man kommer til at spørge: „Ja men var det så ikke rimeligere, om man flyttede til Århus, når det er dér, de mennesker, man i givet fald skal bruge, bor?“ Men det er vel kættersk at spørge om sådan noget — det kan jo være, at der har været helt andre bevsægrunde, når det blev Silkeborg; hvilke kan man selv gætte sig til.

Egnsudviklingsloven har efter vor mening virket godt i de snart 10 år, den har været gældende; vi er derfor glade for fortsat at støtte denne lovgivning, og det glæder os, at den nu bliver støttet af et enigt folketing. Det ville have glædet os endnu mere, om det ikke havde taget så forfærdelig mange år for venstre og konservative at komme til samme erkendelse som vi andre.

Derefter skal jeg sige ganske kort et par bemærkninger til lovforslaget om garantier for lån til industrivirksomheder. Som det fremgår af de bemærkninger, der står i udvalgets betænkning, finder vi, at det ville have været mere rationelt fortsat at have disse bestemmelser indarbejdet i egnsudviklingsloven. Det er ganske klart, at når man har et rådighedsbeløb på 30 mill. kr. årlig, kan det ikke blive den danske industri i al almindelighed, man på nogen måde tænker på ved anvendelsen af denne lovs bestemmelser. Det er da også meget karakteristisk, at vi i udvalget har fået oplyst, at de bestemmelser i den nuværende egnsudviklingslov, der nu skal udskilles som en særlig lov, har været anvendt i så mange tilfælde, at der har været brug for henved 200 mill. kr. i statsgaranti, og heraf er kun mellem 5 og 6 pct. anvendt uden for de egentlige egnsudviklingsområder. Det turde dog være det allerbedste bevis for, at dette er et led i egnsudviklingen. Når hr. Stetter på det konservative partis vegne mener, at denné lov vil ødelægge en egentlig egnsudviklingslov, så vil jeg sige: „Nej, tværtimod, den supplerer egnsudviklingen.“ Når det konservative parti ikke vil støtte dette lovforslag, har man ikke taget skridtet fuldt ud; man skal altså bruge endnu mere end 10 år til helt at forstå, hvad det vil sige at egnsudvikle. Men vi kan da håbe på, at de konservative så kommer med næste gang.

Jeg har forsøgt i udvalget at få de øvrige

medlemmer til at indse, at når det rent faktisk er sådan, at ca. 95 pct. af de midler, der skal stilles til rådighed ved lov om garantier for lån til industrivirksomheder, bruges i egnsudviklingsområder, er det rimeligt, at de indgår i lov om egnsudvikling. Det er ikke lykkedes at trænge igennem. Derfor har jeg valgt — og mit parti har sluttet op bag det — sammen med venstre at stille ændringsforslag om, at man dog i hvert fald undgår et ekstra råd. Jeg synes, hr. Stetter helt rigtigt heroppefra for lidt siden talte om, at det gælder om at undgå så megen ekstraadministration som overhovedet muligt. Det glæder mig dog, at man vil lade loven om garantier for lån til industrivirksomheder administrere af egnsudviklingsdirektoratet i Silkeborg; men når de konservative nu vil undgå ekstra administration og ekstra råd, kan jeg ikke forstå, at de ikke slutter op om det ændringsforslag, som venstre og vi har stillet om at undvære det råd, som handelsministeren har forudset i omtalte lov — det ville være en simplificering. Men jeg skal indrømme, at det sker — såmænd også for radikale, men denne gang altså i høj grad for de konservative — at man ikke rigtig kan få de skønne teorier omsat i praksis. Jeg håber, de konservative vil tænke sig om én gang til, så de ikke støtter regeringens forslag, så ivrigt fastholdt af SFerne, om her at lave en ganske overflødig ekstra administration, der naturligvis koster skatteyderne et eller andet beløb — skal vi gætte på 50.000-100.000 kr. årlig?

Ja, med disse ord skal jeg anbefale mindretallets ændringsforslag til lovforslaget om garanti for lån til industrivirksomheder; det vil give en simplificeret administration, en billigere administration og en administration, der er mindst lige så god som den, der er foreslået af handelsministeren.

Antonsen: Som oplyst ved første behandling kan vi medvirke til gennemførelse af egnsudviklingslovforslaget — ikke på den måde, at vi dermed giver tilsagn om i al evighed at ville støtte en sådan lovgivning, men fordi der i disse år efter vor opfattelse er et særligt behov for den. Vi har det særlige problem med afvandringen fra landbruget, og det er ikke blevet lettere at løse, efter at man nu har gennemført den nye lov om landbrugsejendomme, der i alt for be-